

РЕШЕНИЕ

№ 4489

гр. София, 05.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 27.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **5383** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145-178 АПК](#).

Образувано е жалба на Д. Ф. П. от [населено място], [община], против Уведомително писмо с изх. № 01-6500/26309 от 17.04.2013г. за отказ за продажба на индивидуални квоти, издадено от за изпълнителен Директор на ДФ “Земеделие” по заявление за продажба № 129812 от 08.09.2010г.

В жалбата се сочи, че отказът на ДФЗ е незаконосъобразен, защото е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречи на материалния закон, тъй като по същия отказ има влязло в сила съдебно решение, чиито мотиви не са съобразени от административния орган. Посочено е, че на основание Наредба №23/13.12.2007г. за управление на националната млечна квота, жалбоподателят е подал заявление за продажба на млечна квота, рег. № 129812 от 08.09.2010г., т.е. в нормативно установените срокове. Сочи се, че при липса на основания за отказ в Наредбата, ДФ “Земеделие” няма право на преценка за целесъобразност и длъжен да изкупи заявеното за продажба количество, в случай, че заявлението е подадено в срок. Моли акта да бъде отменен, а ДФ “Земеделие” да бъде задължен да изплати на жалбоподателя дължимата му сума ведно със законните лихви.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Д., която моли да се уважи жалбата и претедира заплащане на разноски по водене на делото.

Ответникът –Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”/ДФЗ/,

Разплащателна агенция /РА/, [населено място], редовно призован, се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и моли за потвърждаване на акта, като претендира направените по делото разноски и възразява срещу присъждане на разноски на жалбоподателя, тъй като липсва списък на разноските.

Административен съд София град, 41-ви състав, като провери законосъобразността на оспорения акт, съобрази доводите на страните и представените доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Съдебното оспорване е с предмет Уведомително писмо с изх. № 01-6500/26309 от 17.04.2013г. на за изпълнителен Директор на ДФ “Земеделие”, с което жалбоподателят е уведомен, че подаденото от него заявление № 129812/08.09.2010г. за продажба на индивидуална млечна квота се отхвърля, тъй като количеството на заявените за продажба индивидуални квоти надхвърля реално закупените количества през квотната 2010г./2011г. Оторизираните количества млечна квота за продажба са по заявления, подадени до 07.09.2010г. и по част от заявленията, подадени на 08.09.2010г. като последното оторизирано заявление е на с вх. № 129752/08.09.2010г. в 10,03ч. Заявлението на жалбоподателя е от същата дата, но е подадено в 13,27ч.

От фактическа страна по делото е установено следното: Настоящият жалбоподател е земеделски производител с У. №237822, чиято индивидуална млечна квота за доставки е 104 740 кг при референтна масленост 36г/кг за квотната 2009г.-2010г.(л.30 по делото).

Със заявление с рег. № 129812/08.09.2010г., входило в 13.27 часа, същият е заявил до ОРА за продажба част от индивидуалната си квота в размер на 60 000 кг, като в същото е посочил, че за изминалия квотен период е реализирал 38 043 кг квота за доставка, т.е. не е изпълнил част от индивидуалната си млечна квота. На така подаденото заявление е отговорено с писмо рег. № 01-6500/26309/29.04.2011г., издадено от името на изпълнителния директор на ДФ “Земеделие” и подписано от заместник изпълнителния директор на ДФ “Земеделие”, с което лицето е уведомено, че заявлението му се отхвърля, поради следното: Количеството на заявените за продажба индивидуални квоти надхвърлят реално закупените количества във връзка с подсхемата “покупко-продажба на квоти” за квотната 2010г. – 2011г.

Последното е отменено с решение на АС – Плевен № 207/29.03.2012г. по адм. дело 945/2011г., потвърдено от ВАС, IV-то отд-е с решение № 11969 по адм. дело 7271/2012г. Преписката е върната на административния орган със следните мотиви, които същият да съобрази при новото произнасяне по заявлението:

1) на АС – Плевен: при липса на нормативно определена възможност за отказ изобщо, съобразно с приложимата Наредба № 23/2007г., последният не почива на годно правно основание. Чл. 26, ал.2 от Наредбата визира задължително задържане на 5 % от предлаганата за продажба квота без да се дължи заплащането ѝ, само в случай, че има налично прехвърляне чрез оторизация на заявлението. В процесния случай липсва оторизация, за което не се спори, поради което така извършеното задържане е незаконосъобразно. Правилникът на отдел “Селскостопански пазарни механизми”, сектор “Мляко” към ДФЗ представлява вътрешнослужебен акт на органа, който е с практическа насоченост за служителите при същия досежно начина на ползване и обработка на данните съобразно със съответния софтуерен продукт. Същият не представлява нормативен акт, на който може да се позовава органът, и който да дописва и детайлизира действащите нормативни разпоредби – в случая на Наредба №

23/2007г.

2) на ВАС: административният орган не е следвал смисъла на Наредба №23 и не е приложил по аналогия /чл.46, ал.2 от ЗНА/ разпоредбата на чл.27, доколкото са налице фактически предпоставки в обратния смисъл - заявените за продажба индивидуални млечни квоти надхвърлят количеството на заявените за покупка индивидуални млечни квоти, като се даде предимство първо на производители, отговарящи на изискванията на Регламент (ЕС) 853/2004, а останалото количество се разпредели пропорционално на всички останали производители. В този смисъл административният орган след връщане на преписката за ново произнасяне би могъл да съобрази приложението на Наредба №23, доколкото вече не са финализирани продажбите по подадените заявления за съответната квотна година 2010г. - 2011г. Освен това осъществяването на прехвърлянето е в зависимост от осигурените финансови средства от плащанията по заявените за изкупуване индивидуални млечни квоти. От друга страна следва да бъде съобразено от административния орган последвалото изменение на Наредба №23 и възможността за ново предлагане на заявеното за закупуване количество /чл.28, ал.2/. Разпоредбата на чл.26, ал.2 е приложима само в случаите при осъществено прехвърляне, а не при заявено искане за прехвърляне на индивидуална млечна квота. В този смисъл задържането на 5% от млечната квота е акцесорно по отношение извършеното прехвърляне и в конкретния случай в съответствие с новото произнасяне на административния орган, следва да се извърши и ново определяне на индивидуалната млечна квота в съответствие с чл.29, ал.3 от Наредба №23.

Във връзка с изложеното е издадено процесното уведомително писмо от 17.04.2013г. на основание чл.11а, чл.20, т.2 и 3 и чл.20а, ал.2 от ЗПЗП, чл.10, ал.1 от УП на ДФЗ, както и удостоверение №01-6500/4813/17.04.2013г., съгласно което квотата за доставки на лицето за квотната 2010г. – 2011г. е 104 740 кг при референтна масленост 36г/кг. В молба от 21.06.2013г. ответникът прилага писмо на зам. изпълнителния директор на ДФЗ – РА от 14.12.2010г. до зам. министъра на земеделието и храните за приключване на квотната 2010/2011г. Освен това сочи, че е изпълнил процедурата по чл. 28, ал.2 от наредбата съобразно дадените му от ВАС указания като е даден 10-дневен срок за подаване на заявления за покупка на обявените количества, за които не е извършено плащане. В съз на 27.06.2013г. процесуалният представител на ответника сочи, че са подадени нови заявления за покупка по чл. 28, ал.2 от Наредбата, но няма нови оторизирани заявления за продажба, тъй като цената на литър мляко е била много ниска.

При така изложената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Процесното уведомително писмо е връчено на жалбоподателя на 27.04.2013г.(л.25), а жалбата срещу него е подадена на 30.04.2013г. пред АССГ. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящото производство съгласно [чл. 168 АПК](#) съдът следва да провери законосъобразността на издадения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), като установи дали акта е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправни разпоредби по издаването му и съответен ли е същия с целта на закона.

От изложената по-горе фактическа обстановка, и при извършената служебна проверка съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен

орган-изпълнителен директор на ДФЗ - като съгласно [чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП](#) изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. Съгласно [чл. 11а т. 1 и 2 от ЗПЗП](#) разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане Общата селскостопанска политика и извършва разплащания по тях. Оспореният административен акт е подписан от за изпълнителен директор В. Г., на когото е възложено такова правомощие със заповед № 03-РД/93 от 15.01.2013г.

Настоящият състав намира, че оспорения административен акт е постановен в съответствие със закона.

Посочените в акта правни основания са общи и касаят правомощията на изпълнителния директор на ДФЗ като такъв и на разплащателната агенция да организира и ръководи дейността на фонда.

Съгласно чл. 25 от Наредба № 23/2007г. за управление на националната млечна квота производител на краве мляко, който желае да закупи индивидуална млечна квота, подава заявление до ОД на ДФЗ. В чл.26, ал.1 от същата наредба е предвидено, че след изтичане на срока по чл. 25, ал. 3 производител на краве мляко, притежаващ индивидуална млечна квота, който не е изпълнил част от индивидуалната си млечна квота, може да подаде заявление до ОД на ДФЗ за продажба на индивидуалната си млечна квота по реда на [чл. 24](#). Чл.28, ал.1 от Наредбата предвижда, че след приключване на приемането на заявленията по реда на чл. 26, ал. 1 РА изпраща уведомление за извършване на плащане на производителите на краве мляко, заявили желание за закупуване на индивидуална млечна квота. От изложеното следва, че за да се уважат всички заявления за продажба е необходимо да има съответстващи им заявления за покупка, по които да е извършено плащане.

Видно от изложените в уведомителното писмо фактически мотиви, оторизираните количества за продажба са в съответствие на наличните свободни финансови средства, получени от заплатените заявки за закупуване на квота като са оторизирани заявленията, подадени до 07.09.2010г. и част от заявленията, подадени на 08.09.2010г. като последното оторизирано заявление е на ЗК "Земя-92", с вх. № 129752, подадено в 10.03 часа на същата дата. Посочено е още, че от общо подадени 980 бр. заявки за продажба, оторизирани са 152 бр. заявки, които са на обща стойност 598474.00 лева и съответстват на наличните свободни финансови средства, съобразно със заявленията за закупуване за съответната квотна година, подадени до 31.08.2010г. Тези констатации не се оспорват от жалбоподателя като се има предвид, че същите напълно съответстват на установеното от АС – Плевен в горесцитираното влязло в сила решение по адм. дело 945/11г. Жалбоподателят не оспорва и твърденията за проведена процедура по чл. 28 ал.2 от Наредбата, нито твърди, че са подадени нови заявления за закупуване в рамките на тази процедура, които да повлияят на оторизацията на подадените заявления за продажба след 10,03ч. на 07.09.2010г., вкл.и на неговото. От изложеното следва, че количествата на заявените за продажба квоти надхвърля количествата на заявените за покупка и реално заплатени квоти. Следователно не е възможно да бъдат удовлетворени всички заявления за продажба, независимо дали в Наредбата е предвидена разпоредба за отказ на това основание или не. Що се отнася до въпроса по какъв критерий е определено кои заявления за продажба да бъдат уважени, от оспореното уведомително писмо става ясно, че критерий е била поредността на подаване на заявленията. В този смисъл въпреки изричното указание на ВАС за прилагане по аналогия /чл.46, ал.2 от ЗНА/ на

разпоредбата на чл.27 от Наредба №23 и в съответствие с разпореждане на съда от 11.06.2013г., административният орган не е ангажирал доказателства да е използвал като критерий и да е дал предимство на заявленията за продажба, изхождащи от производители, отговарящи на изискванията на Регламент (ЕС) 853/2004, както и останалото количество да е разпределено пропорционално на всички останали заявления. Това указание на ВАС би могло да не бъде съобразено само ако обективно към момента на постановяване на съдебното решение на ВАС са били финализирани продажбите по подадените заявления за съответната квотна година 2010г. - 2011г. и вече не е съществувала възможност за разпределение по друг критерий. Административният орган в своя молба от 21.06.2013г. е посочил, че продажбите са финализирани, включително и по чл.28, ал.2 от Наредба №23 в новата ѝ редакция, към 14.12.2010г. и това писмо не е оспорено от жалбоподателя.

Предвид изложеното съдът счита, че изпълнителният директор на ДФЗ е съобразил дадените му от касационната инстанция указания и е постановил законосъобразен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати 150 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в полза на Държавен фонд „Земеделие” - РА.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, 41-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ф. П. от [населено място], [община] срещу писмо, рег. № 01-6500-26309/17.04.2013г., издадено от Изпълнителния директор на ДФ “Земеделие”. ОСЪЖДА Д. Ф. П. от [населено място], [община], с ЕГН [ЕГН] да заплати на Държавен фонд “Земеделие” – РА сумата от 150 лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в срок от 14 дни от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: